

To so dnevi! So sicer dnevi truda in skrbi, pa vendar stokrat in tisočkrat lepši kakor tisti mrakotni časi, ko oblači veter od juga gorske vrhove v sivo, megleno obleko. Ne, ne, tisto niso dnevi, ampak je živ dolgčas. Takrat ni čuti Jožkove pesmi in tudi ni vreden tak dan popisovanja.

Za planinskim poletjem — jesen!

Na planinah zavlada mraz in zadiši po snegu. Tedaj pridejo domači po živino in po Jožka.

Rad gre z njimi. Vesel je, da po dolgih mesecih spet vidi svoje domače.

Ko se pa spet vrne leto in dan, da gre živina v planine na pašo, se Jožko ne da pregovoriti, da bi ostal doma. Prelepo je na planinah!

Esén: Molitev ob začetku šolskega leta.

*Hvala ti, Jezus, da si nam dal
cerkve, kjer stanuješ po naših vaseh,
in šolo, kamor tudi prihajaš,
veliki prijatelj otrok!*

*Daj, Gospod, da se bomo učili
po črkah tebe slaviti, po črkah
resnice umevati svetega branja
in tvojih del, dobri Pastir belih ovčk...
Daj, da se ne izgubimo
pozneje v trnju živoljenja!
Ostani med nami
in nas ljubeče
v naročje jemlji,
dobri Pastir!*

